

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124012141
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2124012141.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného: S. B., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V. záhradami XXXX/X, O.-P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.08.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: S. B., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V. záhradami XXXX/X, O.-P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.05.2024, sp. zn. OT/87/2024,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 29.07.2024 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh odsúdeného: S. B., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V. záhradami XXXX/X, O.-P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného odsúdený vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.05.2024, sp. zn. OT/87/2024, v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť zamietnuť pre nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol (krátene), že trvá na návrhu a ľutuje, čo spáchal. Ďalej uviedol, že dostal 6 rokov zákaz šoférovania, po štyroch rokoch to porušil, potreboval si ísť kúpiť niečo na jedenie a pitie. Mrzí ho to, nemal to robiť. Vo výkone trestu si uvedomil, čo spáchal, hanbí sa za to. So synom sa dohodol, že ho bude voziť. Zostal chorý na srdce, pohoršila sa mu situácia, má s.r.o., musel prepustiť zamestnancov. Nemal koho poprosiť, býva ďaleko od potravín, pešo sa mu nedalo ísť, nemal sadať za volant, keď mal zákaz. Bola nedeľa, obchod nebol otvorený, išiel na pumpu. Trest zákazu činnosti mu bol uložený za nehodu s fatálnymi následkami. Na ceste bolo auto, nebolo označené, nikto tam nebol, on išiel odťahovým vozidlom, myslel si, že ide pomaly po krajnici, chcel ho predbiehať. Auto ale stálo, zachytil ho, a pred vozidlom bol pán. Odsúdený narazil do vozidla, a to vozidlo do pána, ktorý bol za tým vozidlom. Pán zomrel. V čase marenia si uvedomoval, že bol v skúšobnej dobe, ocitol sa v situácii, že má srdcové zlyhávanie, má tretiu skupinu, hrozí mu transplantácia srdca, má sa liečiť iným spôsobom ako vo väzení. Na otázku, či zvažoval zavolať známeho alebo taxík, uviedol, že sa stalo, že jeho syn potreboval požičať auto, ale nevedel mu ho v tom čase požičať, on by mu pomohol s nákupom, ale prišla

nedeľa, nemal nič, tak zariskoval a tak to dopadlo. Tiež uviedol, že bude viesť riadny život, je to veľké ponaučenie, väzenie je pre človeka útrapa.

Na verejnom zasadnutí boli vykonané dôkazy, a to trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.05.2024, sp. zn. OT/87/2024 (č. I. 18), hodnotenie odsúdeného a skrátený výpis klienta (č. I. 14-15), lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia ZVJS, odpis registra trestov (RT).

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou najmä vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas krátkeho výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni, bez negatívnych poznatkov. Pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Počas krátkeho umiestnenia v ústave Hrnčiarovce nad Parnou je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Doposiaľ nebol v ústave disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas sa snaží využívať v rámci svojich možností a záujmov zmysluplne. Odsúdený nie je zaradený na žiadnom pracovisku zo zdravotných dôvodov. O pracovné zaradenie však záujem prejavuje. Podľa potreby a určenia sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu, v tejto oblasti bez negatívnych poznatkov. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine. Po absolvovaní základnej školy ďalej vo vzdelávaní pokračoval na strednej odbornej škole v odbore elektrikár, štúdium ukončil výučným listom. Po štúdiu sa zamestnal v spoločnosti Slovnaft ako elektrikár, neskôr začal podnikáť v oblasti kúpy a predaja rôzneho tovaru zakúpeného v zahraničí. V ďalšom období pracoval v oblasti autodopravy a od roku 2000 začal opäť podnikáť kedy si otvoril autoservis, čomu sa venoval až do nástupu do výkonu trestu. Odsúdený je rozvedený, s bývalou manželkou má štyri deti, vyživovaciu povinnosť si nahlásil iba na dcéru Viktoriu, nakoľko zvyšné deti sú toho času už dospelé. Žiadosť na výživné odoslal bývalej manželke dňa 22.07.2024, doposiaľ sa mu však vyplnená žiadosť späť nevrátila. V kontakte je formou korešpondencie a telefonovania s otcom, bratom a deťmi. Počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave ho otec aj navštívil. Počas krátkeho výkonu trestu v ústave Hrnčiarovce nad Parnou doposiaľ o návštevy nežiadal. Z dôvodu krátkosti trestu odňatia slobody a uplynutého času od umiestnenia odsúdeného na oddiel v zmysle § 23 ods. 2 Vyhľadávky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z.z, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, nebolo možné určiť krátkodobé ciele zaobchádzania, ďalej objektívne vyhodnotiť plnenie predmetných cieľov pre účely rozhodovania o podmieničnom prepustení z výkonu trestu. K trestnej činnosti však deklaruje kritický postoj, trestnú činnosť ľutuje a berie za ňu plnú zodpovednosť. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V súčasnosti nie je voči odsúdenému v pedagogickej dokumentácii evidované ďalšie trestné stíhanie. Na základe uvedených skutočností riaditeľ odporúča podmieničné prepustenie a v prípade podmieničného prepustenia riaditeľ neodporúča uloženie primeraných obmedzení a povinností.

Zo skráteného výpisu klienta vyplýva dátum možného podmieničného prepustenia 02.08.2024, a že odsúdený bol súdne trestaný 2 krát.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 3 (tri) záznamy a to:

- odsúdenie Okresného súdu Bratislava III z roku 2019, právoplatné 20.09.2019, pre prečin krádež, za čo mu bol uložený peňažný trest 1500 EUR, ktorý zaplatil; na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený
- odsúdenie Okresného súdu Bratislava III z roku 2022, právoplatné 10.06.2022, pre prečin usmrtenie, za čo mu bol uložený podmieničný trest odňatia slobody 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky do 10.06.2026 a probačným dohľadom, a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla v trvaní 6 rokov
- odsúdenie Okresného súdu Pezinok z roku 2024, právoplatné 04.06.2024, pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený 4 mesačný nepodmieničný trest odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnutý,

môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení prihladne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienечné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienечné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienечnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienечnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienечnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienечného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienечnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Nie je konfliktom so zákazom dvojitého postihu (res iudicata) podľa čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 8, § 11 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak súd pri posudzovaní splnenia materiálnej podmienky podmienечného prepustenia spočívajúcej v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, zohľadní recidívu (najmä úmyselnej a druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, skorší výkon trestu (trestov) odňatia slobody, spáchanie ďalšieho trestného činu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom, pôvodne podmienечnom odsúdení alebo pri podmienечnom prepustení týkajúcom sa trestu (jeho zvyšku), ktorý

odsúdený vykonáva, alebo spáchanie trestného činu, za ktorý je odsúdený aktuálne vo výkone trestu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom podmienenečnom odsúdení alebo podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ide totiž o skutočnosti, ktoré očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti nevyhnutne kauzálne (aj keď nie výlučne) podmieňujú a netýkajú sa len samotného trestného činu konštatovaného predmetným odsúdením, ale dominantne externých okolností páchania trestnej činnosti pred dotknutým odsúdením alebo po ňom, a to v relevantnom zákonnom kontexte, pričom súd musí hodnotiť splnenie takej podmienky obligatórne (samozrejme, s adekvátnym odrazom v odôvodnení svojho rozhodnutia, teda nielen mechanickým odkazom na kriminálnu minulosť odsúdeného - k tomu pozri I. ÚS 36/2022). Nepripustná (podľa okolností prípadu až v rovine ústavnej neudržateľnosti) by bola len výlučná absolutizácia samotného odsúdenia (bez prítomnosti súvislostí uvedených v predchádzajúcej vete), ktorého by sa taká úvaha týkala s vyústením do negatívneho záveru pre možnosť podmienenečného prepustenia odsúdeného (nemožno podmienenečne prepustiť len preto, lebo odsúdený spáchal to, za čo bol uznaný za vinného konkrétnym rozsudkom). (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2023, sp. zn. IV. ÚS 511/2023)

Rozhodnutie o podmienenečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ku dňu 02.08.2024. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 20.08.2024 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená je. Súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, negatívne poznatky zaznamenané neboli, konfliktné situácie nevyvoláva, nebol mu uložený disciplinárny trest, voľný čas trávi zmysluplne, prejavuje záujem o pracovné zaradenie, podľa potreby a určenia sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu. Vzhľadom na kladné hodnotenie riaditeľa ústavu bez vážnych nedostatkov súd dospel k záveru o splnení prvej materiálnej podmienky. Absencia prípadných disciplinárnych odmien nepredstavuje prekážku pre konštatovanie prvej materiálnej podmienky, a to s poukazom na krátkosť obdobia, počas ktorého je odsúdený zatiaľ vo výkone trestu.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

Súd k záveru o nespĺnení druhej materiálnej podmienky dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, časovú súvislosť medzi trestnou činnosťou, a na povahu trestnej činnosti.

Odsúdený mal prvú skúsenosť s trestnoprávnym postihom v roku 2019, kedy bol uznaný za vinného za prečin krádež, a ako trest mu bol uložený peňažný trest vo výške 1500 EUR, ktorý odsúdený zaplatil dňa 08.07.2021 (podľa odpisu RT).

Následne v roku 2022 bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu usmrtienia, teda z trestného činu, ktorým bola spôsobená smrť, pričom aj s poukazom na výpoveď odsúdeného je zrejmé, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol v roku 2022 uložený podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby v trvaní 4 roky a probačným dohľadom, ako aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 6 rokov. Pri uložení podmienenečného trestu odňatia slobody sa od odsúdeného očakávalo, že bude viesť riadny život, pretože v opačnom prípade by mu hrozilo nariadenie výkonu 3 ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odsúdený však napriek prvej trestnoprávnej skúsenosti v roku 2019, napriek druhej trestnoprávnej skúsenosti v roku 2022, ako aj napriek hrozbe nariadenia výkonu 3 ročného trestu odňatia slobody, sa v júni 2024, teda počas plynutia skúšobnej doby, dopustil trestného činu marenie výkonu úradného rozhodnutia, ktoré spočívalo vo vedení motorového vozidla v čase uloženého zákazu takejto činnosti. Odsúdený okolnosti spáchania tohto trestného činu vysvetlil svojim zdravotným stavom a potrebou kúpenia si jedla a pitia.

Súd je toho názoru, že ak sa odsúdený za týchto okolností dopustil trestnej činnosti, teda od spáchania trestnej činnosti ho neodradili predchádzajúce dva odsúdenia a hrozba nariadenia výkonu 3 ročného trestu odňatia slobody, a tejto trestnej činnosti sa dopustil len nedávno, približne dva mesiace dozadu, tak tieto skutočnosti zakladajú dôvodné pochybnosti o tom, či by odsúdený viedol riadny život v prípade podmieneného prepustenia.

Súd toto nedávne správanie odsúdeného posúdil tak, že odsúdený sa dopustil ľahkovážneho a nezodpovedného správania, ktoré nerešpektovalo uložený zákaz. Napokon aj sám odsúdený k uvedenému konaniu uviedol, že „zariskoval“. Dôvodom tohto správania bola v zásade banálna skutočnosť, a to potreba kúpiť si jedlo a pitie, ktorú odsúdený mohol vyriešiť aj zjavne iným spôsobom než vedením motorového vozidla v čase zákazu (odsúdený mohol požiadať inú osobu o dovoz jedla a pitia, mohol využiť kuriéra alebo donáškovú službu, alebo si zabezpečiť odvoz pomocou taxi služby a pod.). Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že trestná činnosť spočívala vo vedení motorového vozidla, pričom v súvislosti s vedením motorového vozidla odsúdený už bol raz odsúdený za čin, ktorým spôsobil smrť človeka. Ani táto skutočnosť však u odsúdeného nevedla k rešpektovaniu uloženého zákazu, pretože odsúdený zákaz porušil, a to dokonca už v približne polovici skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Z týchto všetkých skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ súd aj konštatoval splnenie prvej materiálnej podmienky, tak prípadné polepšenie samo o sebe neznamená, že došlo k trvalej zmene osoby odsúdeného, a že odsúdený bude schopný viesť v budúcnosti riadny život bez páchania trestnej činnosti. Splnenie prvej materiálnej podmienky vychádza zo správania vo výkone trestu, pričom skutočnosť, že sa odsúdený správa dobre vo výkone trestu, ešte neznamená, že sa bude dobre správať aj v prípade podmieneného prepustenia.

Súd má za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je v súčasnosti možné len počas ďalšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.